

Motion till riksdagen 2022/23:1144

av **Per Söderlund (SD)**

Vargfrågor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motverka djurrättsterrorism och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Proposition 2012/13:191 En hållbar rovdjurspolitik antogs av riksdagen 2013. Sen dess har en hel del hänt på området.

I vissa delar av landet är koncentrationen av varg stor medan det är glesare i andra delar. Framförallt finns orimligt många vargar i Dalarna, Värmland, Gävleborg, Västmanland och Örebro län. De som drabbas av vargen är relativt få men skadorna är ofta stora och leder till stort lidande.

I ett område med varg kan det vara svårt att bedriva viss verksamhet. Får dödas och andra tamdjur skräms till flykt. De direkta kostnaderna för rovdjursskador ersätts av staten upp till ett fastställt belopp per treårsperiod i begränsat statsstöd. Det är inte alltid det täcker de kostnader som uppstår vid upprepade rovdjursangrepp.

De indirekta skadorna ersätts inte alls av staten. Exempelvis kan tamdjur som skräms till flykt av rovdjur orsaka stora indirekta skador i form av förstörda stängsel och nedtrampade grödor. Dessa skador som kan vara omfattande får ägaren av tamdjuren ersätta, oftast med stöd av försäkringar. Även återväxten i djurbesättningar påverkar kostnaden av rovdjursangrepp. En avelstacka som dödas av varg kan ta lång tid att ersätta då det innebär utebliven avkomma de kommande åren.

För de som lever nära rovdjur, framförallt varg, och upplevt upprepade angrepp behövs en tid för återhämtning. Enskilda revir bör skjutas av för att skapa lugn i ett område och ge djurägare tid att bygga upp sina besättningar om de drabbats av angrepp under lång tid. Genom att de drabbade slipper angreppen under en tid skapas större acceptans för rovdjuren. Avskjutning av hela revir kan också vara ett sätt att minska koncentrationen av varg i de vargtätaste länen.

Utöver de kostnader som rovdjursangrepp orsakar för lantbrukare, vittnar många av de drabbade idag om att det finns en rädsla för att anmäla rovdjursangrepp. Rädslan beror på risken för repressalier från djurrättsterrorister. Hot mot såväl djurägaren som dennes familj är inte ovanliga. Därför väljer en del som drabbas av rovdjursangrepp att inte anmäla. Det händer också att de som drabbats av rovdjursangrepp väljer att avveckla sin verksamhet av rädsla för eller hot från djurrättsterrorister. Att komma till rätta med problemet med rovdjursterrorister kräver skärpt lagstiftning på området.

Per Söderlund (SD)